

Eva, del I

Bidrag från Judy Breneman
2006-01-01

Den perfekta partnern ...
Eva den perfekta partnern

(Berättelsen om Eva - Mor till oss alla) Alla älskar vi väl en bra historia! Vare sig vi möter den i en bok eller film eller i någon annan form letar sig en fångslande berättelse in i våra känslor och sinnen. Vi blir helt fascinerade av huvudpersonernas liv, särskilt när deras liv på ett eller annat sätt liknar vårt eget. Intrigen håller oss i ett järngrepp som vi inte kan slita oss ur. Det känns nästan som ett ovälkommet avsked när berättelsen går mot sitt slut och vi önskar att den skulle fortsätta! Var och en av oss kvinnor (och män!) har ett liv som liknar ett fascinerande drama, och den väg som vi personligen vandrar utgör berättelsen om våra liv. Alla är vi en blandning av värdighet (som innerst inne önskar det som är gott, älskvärt och sant) och förfall (som vägrar erkänna att Gud är den enda godhet, skönhet och sanning som vårt hjärta skapades att söka). Ursprunget till denna kluvenhet är på ett komplicerat sätt sammanvävd med berättelsen om Eden som finns alldeles i början av Böckernas Bok - det drama där ett Revben blev till en kvinna, som blev till en Hustru, som blev till en Syndare, som slutligen blev Eva - Moder till oss alla och till Livet självt. De olika anhalterna i detta drama liknar de roterande ekrarna i ett cykelhjul och tvingar oss att gå in i våra egna livsfrågor och låta vår kamp bli synlig. När vi jämför våra egna erfarenheter med Evas får vi en känsla av hopp i slutet av hennes berättelse - för vi upptäcker att historien inte slutar där! Kom med och ta ett försiktigt steg in i trädgården så tar vi oss en närmare titt ---Från Revben till Kvinna

Revbenet fanns där inom mannen - Adam, den man som Gud skapade och blåste in livsanden i honom genom sin egen andedräkt. Gud satte sin egenhändig skapade människa i en fantastisk, grönskande trädgård full av cedrar, cypresser och fikonträd. En mängd underbara färger, dofter, skönhetsupplevelser, smaker och glädjeämnen - ja, allt som kunde tilltala Adams sinnen fanns där för honom. Där fanns inga törnen och tistlar. Inte heller fanns det någon isande frost, utan temperaturen var perfekt, och ett automatiskt system, som en osynlig bevakningsanläggning, skapade ett fuktgivande dis som gjorde att växterna ständigt grönskade -- något som inte ens våra allra modernaste växthus klarar av att efterlikna. Men än fattades något. Under skapelsens gång hade Gud flera gånger yttrat att "det var gott". Nu stöter vi på det första "inte gott"! Trots den heliga gemenskap Gud och Adam njöt av och det faktum att Adam hade alla skapelsens djur som sällskap sade Herren Gud att mannen var ensam. Medan Adam noggrant studerade djuren och gav dem namn - alltifrån aborre till ödla -- måste han ha fått en känsla av att det faktiskt inte fanns någonting - eller någon - som verkligen var ämnad för just honom. Då skapade Gud skapelsens verkliga CRESCENDO! Hon blev "tillverkad, byggd" med hjälp av hans revben och var utsökt i varje detalj. Hon var ingen slumpmässig, sent påkommen tanke, gjord av "reservdelar" utan är en varelse som hela universum omsorgsfullt hade skapats för och hon var kronan på verket! Formad av gudomligt material, en åtskild och egen person med en identitet som var olik Adams, var hon ändå på alla sätt tänkt att bli hans närmaste och bästa vän. Revbenet "föddes" till kvinna och kunde utan vidare hoppa över barndomen, puberteten och ungdomstiden! "Och det var Mycket gott!" Skapad till Guds avbild! (1 Moseb 1:27a) På den här grunden kan alla vi, Evas döttrar, basera vår identitet. Vi vet vem (och vems) vi är och att vi har en unik identitet. Det ger oss respekt och vördnad för våra kroppar, sinne, och ett glimt om vår eviga öde. Vi vet också att Gud vill ha en relation med oss. Vi kan lära känna Honom och med den styrka nå ut till andra. Det ger våra liv mening och betydelse. Gud slår i sin obegränsade vishet fast (1 Moseb 1:27b) att man och kvinna är jämlika i sin innersta varelse. Det är klart att både mannen och kvinnan tillsammans var tänkta att återspegla Guds karaktär och härlighet och fungera som ljus i världen. De skulle locka fram varandras innersta egenskaper av känslighet, integritet, ömhet, tillit, ärlighet, tålmod, godhet, äkthet och öppenhet. Inställningen att kvinnor i grunden är underlägsna leder till missbruk och misshandel. Manlighet och kvinnlighet i sin bibliska betydelse är genom skapelsen en återspeglning av Guds härlighet. Det finns ingen högre nivå att grunda sin identitet, jämlikhet och sexualitet på! Spännande! Men nu är det dags för trädgårdsbröllop! Kvinnan blev Hustru Ett mer spännande ögonblick i historien kan vi knappast hitta än när Gud tog Kronan av sin skapelse till den för vem hon hade designats. Kan Du se framför dig en bild av Kvinnan gående vid sidan (kanske hand i hand eller arm i arm) med Gud själv? Vad hon måste ha känt och tänkt! Adam tog sig till poesi när han såg henne och sade ungefär: "Den här kvinnan, Först, Sist, och Alltid!" Vi kan bara ana hurdan hon var, men eftersom hon kom färskt från "The Master Designer's hand" var hon underbar, en ljuvlig personlighet i en perfekt och, mest viktigt, syndfri kropp. Äktenskapsunionen grundades. Äktenskapet--trampad på och degrederad av okunniga nutids människor--strålar som den absoluta högpunkten i skapelsen! Kvinnan blev Adams "hjälp" eller "räddare", (1 Moseb 2:18) precis på samma sätt som Gud är människans hjälpare (t.ex. Ps. 33:20). Adam behövde räddning från sin ensamhet. Och hon "anstod" honom-"fyllde den tomma platsen" och "kompletterade" honom. Mannen och kvinnan var ett "team" i äktenskapet. Faktum att hon skapades från mannens revben kan ha en symbolisk mening att de skulle leva och umgås sida vid sida. Vi kan undra om Gud förberedde henne på något sätt, om Han viskade något hon skulle veta om hur hon skulle leva med den här mannen. Vi vet inte. Men vi vet att de två levde i perfekt harmoni. De var helt naturliga med varandra, hade ingenting att dölja och ingen anledning att tänka eller handla på något sätt som inte skulle vara till glädje för varandra. Vi har svårt att ta till oss hur det måste ha varit. Att inte vara rädd för att bli sårad eller att inte duga, bara att njuta dagarna i ända av varandra och den gudomliga trädgården! Vi får ta lite tid på oss att begrunda detta för att ta sats i nästa avsnitt med en fortsättning som kommer att handla om en tragisk händelse i trädgården och slutligen om Eva som Mor till oss alla och Livet självt. Judy Breneman
Tidskrift/Internetsajt för Kristna kvinnor...